

1. Samuël de profeet

Lezen: Handelingen 3:11-26

En ook al de profeten, van Samuël aan en die daarna gevolgd zijn, zovelen als er hebben gesproken, die hebben ook deze dagen tevoren verkondigd.

Handelingen 3:24

Uitstorting

Het boek Handelingen vertelt ons de uitstorting van de Pinkstergeest (Hand. 2:1-4). Deze Geest is door Christus verworven, beloofd en uitgestort. Door die Geest is de gemeente Gods zendingkerk geworden. Het Evangelie zal uitgaan naar alle volken. De satan kan de loop van de enige echte heilsboodschap niet meer tegenhouden. Eeuwenlang was deze boodschap alleen bekend bij het volk Israël. Vanaf de Pinksterdag zien we dat geleidelijk de volken met het Evangelie, de goede boodschap van verlossing, worden bereikt. Door de Pinkstergeest worden de discipelen vervuld (Hand. 2:4) en worden mensen toegebracht tot de gemeente die zal zalig worden (Hand. 2:41). De Heere gebruikt daarvoor Zijn Woord en Zijn Geest. Ook vandaag gaat die Geest uit, opdat Gods Naam zal worden verheerlijkt en opdat zondaren zullen worden toegebracht. Het welbehagen van God gaat gelukkig (= voorspoedig) voort (Jes. 53:10).

Wonderen en tekenen

Door de Geest geschieden wonderen en tekenen (Hand. 2:43). Mensen die ziek zijn, worden weer beter. Blinden kunnen weer zien. Doven kunnen weer horen en kreupelen weer lopen. Vele andere wonderen gebeuren er door de apostelen. In de Naam van de Heere Jezus hebben ze die wonderen gedaan. Wonderen zijn

zaken die volgens de natuurwetten eigenlijk niet kunnen. De opstanding van een dode is een echt wonder. Daar is de wetenschap niet toe in staat. Dat kan alleen door Gods kracht. Tekenen zijn wonderen met een bepaalde bedoeling. Tekenen zijn eigenlijk heenwijzingen en sprekende getuigen van Gods genade. Het manna in de woestijn was voor het volk Israël een teken van Gods gunst en zorg (Ex. 16:15). Ongeveer vijftien eeuwen later komt de Heere Jezus daarop terug (Joh. 6:33). Hij is het Manna Dat verborgen is (Openb. 2:17). Het manna in de woestijn wees op Christus Die komen zou.

Na de Pinksterdag voltrekken zich ook wonderen. Eén ervan wordt door Lukas in de Handelingen uitvoerig beschreven. Door het geloof in Christus wordt een kreupele genezen. De man is al veertig jaar kreupel (Hand. 4:22) en ligt elke dag te bedelen bij de Schone Poort. Na zijn genezing gaat hij springend en God lovend door de tempel. Hij is lichamelijk en geestelijk helemaal veranderd. Zijn lichaam is door Gods kracht weer gezond. Zijn hart is door Gods genade vernieuwd. De eer van God komt voortdurend van zijn lippen. De mensen komen ook in grote getale kijken. Het is allemaal zeer wonderlijk en opvallend. Petrus gaat in een toespraak tot het volk deze gebeurtenis toelichten. In deze tweede preek wijst hij weer op de opstanding van Christus uit de doden (Hand. 3:15). Jezus heeft dit wonder tot stand gebracht. Vanuit de hemel toont Hij Zijn heerlijkheid en zorgt Hij voor de wereldwijde verspreiding van het Evangelie. En daarvan hebben de profeten reeds eeuwenlang gesproken. Mozes en de profeten wijzen op Christus Die komen zou. En op Zijn Rijk dat de wereld zou overwinnen. In Jezus is de heilsprofetie wereldwijd in vervulling gegaan. Wat een heerlijke boodschap is dat. Alle volken zullen de goede boodschap horen. Alle volken moeten onderwezen en gedoopt worden (Matth. 28:19).

Van Samuël aan

Mozes is de grote leraar door God gezonden. Door hem heeft het volk de wetten van God ontvangen. Hij was het die door God werd geroepen om Israël uit Egypte te leiden. Mozes staat aan het begin van de Godsopenbaring. Na hem kwam de tijd van de Richteren. Ruim driehonderd jaar leefde het volk na de intocht in Kanaän. Het werd echter al donkerder en moeilijker. Het woord van de Heere was in de Richterentijd 'dierbaar' (1 Sam. 3:1). Dierbaar betekent dat er weinig openbaringen van God werden vernomen. Er waren weinig gezichten, visioenen en aanspraken van de Heere. Langzaam maar zeker dreigde het volk van Israël weg te zinken in Kanaänitisch heidendom. De zonden, waarvan we schokkende voorbeelden lezen in Richteren 17 tot en met 21, namen hand over hand toe.

Hoewel ... God is en blijft de Getrouwe! Ook in die donkere tijd was er een overblijfsel. Na het boek Richteren komt het boek Ruth. Daarin wordt de komende Messias heel duidelijk aangekondigd. God gaat door met Zijn werk. Zijn beloften worden vervuld. Met de geboorte van Samuël lijkt er een nieuwe periode aan te breken. Weliswaar waren er reeds profeten (1 Sam. 2:27), maar het was heel schaars. Met de komst van Samuël treedt er verandering op. Petrus zegt nadrukkelijk: 'al de profeten van Samuël aan' (Hand. 3:24). En Paulus wijst erop dat God aan het oude Israël richters heeft gegeven tot op 'Samuël de profeet' (Hand. 13:20). In Hebr. 11 wordt Samuël met name genoemd onder de geloofshelden (Hebr. 11:32). Hij staat op één lijn met Abel, Henoeh, Noach, Abraham en vele anderen. De woorden 'Samuël en de profeten' (Hebr. 11:32) leren ons dat hij kennelijk staat aan het begin van een grote traditie. Vanaf Samuël zien we een lange rij profeten in de Bijbel optreden. Elia, Elisa, Jesaja, Jeremia, Ezechiël, en vele anderen worden genoemd. Dit getuigenis is begonnen met het werk van Samuël. Zo heeft de Godsopenbaring zijn voortgang. De Heere wil mensen afzonderen in Zijn dienst tot verheerlijking van Zijn Naam.

Betekenis

Het Nieuwe Testament is de vervulling van het Oude Testament. De schrijvers van het Nieuwe Testament wijzen op de grote plaats van Samuël in Gods handelen. Hij was richter, hij was profeet en hij heeft ook geofferd (1 Sam. 7:9). De drie ambten komen min of meer bij hem terug. Maar het voornaamste is zijn profetisch werk. Hij werd geroepen om getuige te zijn van Gods werk en Gods beloften. De Heere gedacht aan Zijn verbond en daarom werd Samuël geroepen en bekwaam gemaakt om een grote plaats in te nemen in de geschiedenis van het heil.

'Mozes en de profeten' is een bekende uitdrukking in het Nieuwe Testament. Die profetische bediening is met het optreden van Samuël min of meer begonnen en komt bijvoorbeeld in het optreden van de profeet Jesaja tot een heerlijk hoogtepunt. De profeten roepen terug naar de dienst van de Heere en wijzen heen naar de komende Messias. Zo heeft Samuël het volk mogen dienen.

Vragen

1. Welk verband is er tussen de uitstorting van de Heilige Geest en de profeet Samuël?
2. Waarom beroept Petrus zich keer op keer op het Oude Testament? En welke plaats heeft Samuël in zijn toespraak in Handelingen 3?
3. Wat is volgens het Nieuwe Testament het unieke van het profetisch werk van Samuël?
4. Waarom plaatst de schrijver van de brief aan de Hebreëen Samuël onder de geloofshelden? Wanneer is iemand eigenlijk een geloofsheld?
5. Hoe zien we de verschillende ambten in het leven van Samuël concreet terugkomen? Wat is de betekenis van een persoon als Samuël voor ons vandaag de dag, na de komst van Christus in het vlees?

Citaat

Hoewel voor Samuëls tijd en na Mozes ook enige profeten geweest zijn, zo wil nochtans Petrus dat men voornamelijk zal zien op Samuël en de profeten die na hem geweest zijn, ten tijde der koningen en daarna, alzo dezelve klaarder van Christus hebben geprofeeteerd, Hand. 10:43.

(Kanttekening op de Statenvertaling bij Handelingen 3:24, nummer 40)